

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 10.3.2011
COM(2011) 118 окончателен

2011/0051 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) и Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Основания и цели на предложението

Това предложение съдържа изменения на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници). Тези изменения са резултат от опита, натрупан през първите години от прилагането на регламента. Предложението съдържа също така някои промени в Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г., които са тясно свързани с измененията на регламента.

Общ контекст

Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) влезе в сила на 13 октомври 2006 г.

След като този регламент се прилагаше на практика в продължение на четири години, се появи нуждата от внасяне на ограничени технически изменения. Тези изменения произтичат основно от:

- практическия опит на държавите-членки и Комисията в прилагането на Кодекса на шенгенските граници, включително резултатите от оценките на Шенген, и докладите и исканията, представени от държавите-членки;
- доклада на Комисията от септември 2009 г. относно действието на разпоредбите за подпечатване на пътни документи на граждани на трети държави в съответствие с членове 10 и 11 от Кодекса на шенгенските граници (COM(2009) 489);
- доклада на Комисията от 13 октомври 2010 г. относно прилагането на дял III (Вътрешни граници) от Кодекса на шенгенските граници (COM(2010) 554);
- съображения за последователност, свързани с друго, наскоро прието законодателство, и по-специално Визовия кодекс (Регламент (ЕО) № 810/2009 от 13 юли 2009 г.) и Директивата за връщането (Директива 2008/115/ЕО от 16 декември 2008 г.).

Това предложение съдържа изменения, с които се внася по-голяма яснота и се ограничава възможността за различни тълкувания на съществуващия текст, както и изменения, станали необходими вследствие на практически проблеми, появили се през първите години от съществуването на Кодекса на шенгенските граници. Освен това чрез него се осигурява конкретна правна рамка за сключването на двустранни споразумения, свързани с извършването на съвместни гранични проверки на шосейния трафик.

За нови инициативи на политиката, като създаването на система на ЕС за влизане/излизане и Програма на ЕС за регистриране на пътниците, ще бъдат изготвени конкретни предложения, които ще бъдат обсъдени поотделно.

Действащи разпоредби

Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) и Конвенция за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г.

2. КОНСУЛТАЦИЯ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

Експерти от държавите-членки обсъдиха предложените промени на заседанието на Групата по въпросите на имиграцията и убежището на 16 март 2010 г.

На специална среща на експерти, състояла на 7 май 2010 г., бе извършена задълбочена обмяна на възгледи относно предложените изменения. Експертите от държавите-членки изразиха широка подкрепа за съдържанието на предложените промени и възприетия подход за предлагане на технически изменения, за да се внесат ограничен брой практически и технически подобрения в Кодекса на шенгенските граници. Няколко експерти подчертаха, че е належащо някои от повдигнатите в това предложение въпроси да бъдат решени по прагматичен начин, и изразиха надежда, че измененията ще бъдат приети бързо.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Резюме

Основните предложени изменения засягат следните въпроси:

- ясно определяне на метода за изчисление на „престой, който не надвишава три месеца за период от шест месеца“ (член 5): след решението на Европейския съд от 3 октомври 2006 г. по дело C-241/05, *Bot*, (Сб. 2006 стр. I-09627) и приемането на свързана с това паралелна разпоредба в член 2, параграф 2, буква а) от Визовия кодекс е необходимо да бъдат дадени ясни и недвусмислени законодателни насоки по този въпрос за Кодекса на шенгенските граници;
- поясняване във връзка с изисквания срок на валидност на пътните документи на лицата, които не притежават виза (член 5), което представлява практическа потребност и се прави с цел текстът да бъде приведен в съответствие с член 12 от Визовия кодекс;
- възможност за обособяване на отделни ленти за пътниците, които са освободени от визи (член 9), с което ще се постигне по-голяма гъвкавост и по-бърз граничен контрол в съответствие с практическите потребности;
- подобряване на обучението на граничната охрана с цел тя да може да идентифицира особено уязвими ситуации, в които са засегнати непридружени непълнолетни лица и жертви на трафик (член 15); необходимостта да се обърне специално внимание на обучението за идентифициране на такива ситуации бе потвърдена наскоро в Плана за действие на Комисията относно непридружени непълнолетни лица (2010—2014 г.), COM(2010) 213 окончателен от 6.5.2010 г.;

- възможност за предвиждане на дерогации относно влизането и излизането на членовете на спасителни служби, полицията и пожарни екипи, действащи в спешни ситуации (член 19);
- конкретна правна рамка за преминавания на общи граници (приложение VI): за да могат да се сключват двустранни споразумения между държавите-членки и съседни трети държави за сътрудничество при граничния контрол със съвместни гранично-пропускателни пунктове, е необходимо да се измени приложение VI към Кодекса на шенгенските граници, за да се даде изрично разрешение за сключването на двустранни споразумения за извършването на съвместни гранични проверки на шосейния трафик и да се осигури правна рамка за някои основни въпроси, като положението на лицата, които искат международна закрила.

Правно основание

Член 77, параграфи 1 и 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Това предложение изменя Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници), който се основава на съответните разпоредби от Договора за създаване на Европейската общност, а именно член 62, параграф 1 и параграф 2, буква а). То изменя също така членове 21 и 22 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г., за които с Решение 1999/436/ЕО бе определено да се основават на член 62, параграф 3 от Договора за ЕО, и член 136 от тази конвенция, за който бе определено да се основава на член 62, параграф 2 от Договора за ЕО.

Принцип на субсидиарност

Съгласно член 77, параграф 1, букви а) и б) Съюзът има правомощие да развива политика, която има за цел „да се гарантира отсъствие на всякакъв контрол на лицата, без оглед на тяхното гражданство, при преминаване на вътрешните граници“ и „да се осигурят контролът на лицата и ефективното наблюдение при преминаването на външните граници“.

Настоящото предложение се вписва в границите, определени от тези разпоредби. Неговата цел е да се доразвият и от техническа гледна точка да се доусъвършенстват мерките от Кодекса на шенгенските граници относно проверките, на които подлежат лицата, преминаващи външните граници, и относно отсъствието на контрол на лицата при преминаване на вътрешните граници. Тази цел не може да бъде постигната в достатъчна степен, ако държавите-членки действат самостоятелно, тъй като само Съюзът може да приеме изменение на съществуващ акт на Съюза (Кодекса на шенгенските граници).

Принцип на пропорционалност

В член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз се посочва, че съдържанието и формата на действие на Съюза не надхвърлят необходимото за постигане на целите на Договорите. Избраната форма за това действие трябва да даде възможност на предложението да постигне целта си и да бъде приложено по възможно най-ефективния начин.

Създаването на Кодекс на шенгенските граници през 2006 г. трябваше да бъде под формата на регламент, за да се гарантира, че кодексът се прилага по един и същ начин във всички държави-членки, прилагащи достиженията на правото от Шенген. Предлагащата инициатива — изменение на Кодекса на шенгенските граници — представлява изменение на вече съществуващ регламент и може да бъде осъществена само чрез регламент. Що се отнася до съдържанието, тази инициатива е ограничена до подобряване на съществуващия регламент и се основава на съдържащите се в него насоки на политиката. Следователно предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност.

Избор на инструмент

Предложен инструмент: регламент.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложеното изменение няма отражение върху бюджета на ЕС.

5. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

Последици от различните протоколи, приложени към Договорите, и от споразуменията за асоцииране, сключени с трети държави

Правното основание за това предложение е посочено в дял V, трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз и следователно се прилага системата на „променлива геометрия“, предвидена в протоколите относно позициите на Обединеното кралство, Ирландия и Дания и Шенгенския протокол. Предложението доразвива достиженията на правото от Шенген. Следователно трябва да се вземат предвид последиците за различните протоколи по отношение на Дания, Ирландия и Обединеното кралство, Исландия и Норвегия, Швейцария и Лихтенщайн. Ситуацията на всяка от тези държави е подробно описана в съображения 7—12 от това предложение.

Кратко изложение на предложените изменения

– Член 1 — Изменения на Кодекса на шенгенските граници:

Хоризонтални промени

– В целия текст са предложени известен брой промени, които са резултат от влизането в сила на Договора от Лисабон („ЕС“ вместо „ЕО“, „Европейски съюз“ вместо „Европейска общност“, актуализирани препратки към разпоредбите от Договора).

Член 2 Определения

- Точка 1: Изменение вследствие на промените, предложени в точки 4 и 4а.
- Точка 4: Поясняване, с което се подчертава, че член 2, точка 4 се отнася *само* за фериботните връзки *между държави-членки*.

- Точка 4а: Чрез новото определение ще се даде възможност на операторите на вътрешни товарни превози да се възползват от отсъствието на контрол по вътрешните граници така, както операторите на вътрешен фериботен превоз.
- Точка 15: Определението за разрешение за пребиваване е променено. За да се избегне каквото и да било погрешно разбиране, ясно е посочено, че визите (както визите за дългосрочен престой, така и визите за краткосрочен престой) никога не могат да бъдат смятани за „разрешения за пребиваване“ по смисъла на точка 15, буква б). Остарялото понятие „повторно влизане“ е премахнато. Също така е пояснено, че съгласно член 34 за националните разрешения трябва да се направи нотификация и те трябва да бъдат публикувани, за да бъдат смятани за разрешения.

Член 4 Преминаване на външни граници

За да се подобри цялостната структура на текста и той да стане по-ясен, са премахнати съществуващите подробни дерогации в букви а) и б). За да се запази съдържанието на заличените разпоредби, членове 18 и 19 се изменят, за да се даде възможност за дерогации от член 4 за различни видове граници и категории лица като цяло, в съчетание със съществуващата формулировка на приложение VI 3.2.5.-9. (корабоплаване с развлекателна цел и крайбрежен риболов) и приложение VII 3.1 (моряци). Целта на препратката към „*извънредно преминаване*“ в параграф 2 е да се направи ясно разграничение между изключенията, разрешени съгласно тази разпоредба, и режимите на местен граничен трафик, даващи право на „*редовно преминаване*“ (уредени с член 35 и Регламент (ЕО) № 1931/2006). Освен това в параграф 2 изрично се дава разрешение за сключването на двустранни споразумения със съседни трети държави в тази сфера.

Член 5 Условия за влизане на граждани на трети страни

- Параграф 1: Продължителност на престоя: вследствие на решението на Европейския съд от 3 октомври 2006 г. по дело C-241/05, *Bot*, и приемането на свързана с това паралелна разпоредба в член 2, параграф 2, буква а) от Визовия кодекс, е дадена ясна законодателна насока как се изчисляват „три месеца за период от шест месеца“ за Кодекса на шенгенските граници чрез привеждането на формулировката в съответствие с Визовия кодекс. Валидни пътни документи: за да се удовлетворят потребности от практически характер, текстът е приведен в съответствие с член 12 от Визовия кодекс, включително възможността граничната охрана да дава разрешение за изключения в обосновани спешни случаи.
- Параграф 4: Премахване на остарелия и заблуждаващ термин „виза за повторно влизане“. Заменяне на препратката към Регламент (ЕО) № 415/2003 в член 5, параграф 4, буква б) с препратка към новия Визов кодекс. Имайки предвид, че съгласно член 46 от Визовия кодекс и приложение XII към него трябва да се събират статистически данни за визите за *всяко място*, където отделните държави-членки издават визи (това определение включва гранично-пропускателните пунктове, където се издават визи), член 5, параграф 4, буква б), втори параграф става излишен и следва да бъде заменен с препратка към съответните разпоредби от Визовия кодекс.

Член 7 Гранични проверки на лица

- Параграф 5: Поясняване на съществуващото задължение за предоставяне на информация в писмена форма.
- Нов параграф 8: Тъй като заради изключителните обстоятелства, изброени в член 4, параграф 2 (изисквания от специален характер и спешни ситуации), може на практика да се наложи да се предвидят някои дерогации от член 7, се дава изрично разрешение за това.

Член 9 Отделни ленти и информация за знаци

- Параграф 2: Чрез възможността за обособяване на отделни ленти за пътниците, които са освободени от визи, се цели по-голяма гъвкавост и по-бърз граничен контрол в съответствие с практическите потребности.

Член 10 Подпечатване на пътните документи на граждани на трети страни

- Параграф 2: Поправка на езикова грешка в английската версия на текста.
- Параграф 3: Положението на екипажите на международните влакове е съпоставимо с това на пилотите и моряците, тъй като тези влакове се движат по определен график. Още в доклада си относно подпечатването на пътните документи (COM(2009) 489 окончателен), разпространен през септември 2009 г., Комисията обяви, че ще въведе освобождаване от подпечатване на пътните документи за тази категория лица.

Член 11 Презумпции по отношение изпълнението на условията за продължителност на престоя

- Параграф 3: Техническо адаптиране заради приемането на ново законодателство (Директива 2008/115/ЕО за връщането).
- Нов параграф 4: Техническо адаптиране с цел да се запълни пропуск в настоящия текст (доказателство за излизане, когато няма печат за излизане).

Член 12 Наблюдение на границата

- Изменение, свързано с правомощието на Комисията да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 13 Отказ за влизане

- Параграф 5: Техническо адаптиране заради приемането на ново законодателство (Регламент 862/2007 относно статистиката за миграцията).

Член 15 Изпълнение на граничния контрол

- Параграф 1: Изрично се посочват общите учебни програми за граничната охрана, изготвени от FRONTEX. Необходимостта да се обърне специално внимание на обучението за идентифициране на особено уязвими ситуации бе наскоро подчертана в Плана за действие на Комисията относно непридружени непълнолетни лица (COM(2010) 213 окончателен от 6.5.2010 г.).

Член 18 Специфични правила за различните видове граници и различните превозни средства за преминаване на външни граници

- Последно изречение: Като допълнение към измененията на член 4, параграф 2 се предвижда системно съгласувана основа за дерогации от член 4 за всички видове граници и всички превозни средства в приложение VI.

Член 19 Специфични правила за проверки на определени категории лица

- Нов параграф 1, буква ж): За да може да се предоставят дерогации, свързани с влизането и излизането на членовете на спасителни служби, полицията и пожарни екипи, действащи в спешни ситуации, трябва да има изрична правна рамка (добавяне на нова категория в член 19, придружена от съответни разпоредби в приложение VII), която да включва възможността за сключването на двустранни споразумения по този въпрос.
- Нов параграф 1, буква з): Специално изключение е направено за работниците на разположени в морето съоръжения (като работниците на нефтени платформи или на морски вятърни инсталации) в приложение VII, точка 8, като правилата са съпоставими с тези за крайбрежния риболов (приложение VI, точки 3.2.8 и 9).
- Параграф 1, второ изречение: Като допълнение към измененията на член 4, параграф 2 се предвижда системно съгласувана основа за дерогации от член 4 за всички категории лица, посочени в приложение VII.

Член 21 Проверки на територията

- Буква г): Много държави-членки не прилагат член 22 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген (задължение законно пребиваващите граждани на трети страни да уведомяват, когато влизат на територията на други държави-членки). Практическите трудности, които възникват при проверката на това дали това общо задължение за докладване се изпълнява, са широко признати и не може да се даде убедителен аргумент, че от гледна точка на разходите и ползите това правило има съществено отражение върху идентифицирането на незаконно пребиваващите имигранти. По тази причина в неотдавнашния доклад на Комисията относно прилагането на дял III (Вътрешни граници) от Кодекса на шенгенските граници (COM(2010) 554) бе предложено член 22 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген и съответната препратка към него в член 21, буква г) от Кодекса на шенгенските граници да се отменят. Предложеното изменение не засяга правото на държавите-членки да извършват систематични проверки за целите на борбата с незаконната имиграция на своя територия, като спазват ограниченията, посочени в член 21, букви а)–в).

Член 32 Изменения на приложенията

- Изменение, свързано с правомощието на Комисията да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 33 Упражняване на делегирането

- Правомощието да се приемат актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз трябва изрично да се делегира на Комисията.

В предложението е следвана стандартната формулировка, предложена в проекта на общо съгласие между Европейския парламент, Съвета и Европейската комисия за определяне на метода на работа на институциите при прилагането на член 290. Във формулировката могат да бъдат внесени допълнителни промени, за да се отразят резултатите от текущите междуинституционални преговори.

Член 34 Нотификации

- Параграф 1: Поясняване относно измененията на член 2, параграф 15. Като се имат предвид правните последици, произтичащи от Кодекса на шенгенските граници във връзка с картите за пребиваване, издадени съгласно Директива 2004/38/ЕО, трябва специално да се наблегне на този вид разрешения като такива.

Член 37 Изпращане на информация от страна на държавите-членки

- Привеждане в съответствие на задълженията за докладване, като държавите-членки изрично се задължават да уведомяват Комисията за всички двустранни споразумения, разрешени от Кодекса на шенгенските граници.

Приложение III

- Адаптиране заради изменението на член 9, параграф 2, за да се даде възможност за обособяването на отделни ленти за пътниците, които са освободени от визи.

Приложение IV

- Параграф 3: Техническо адаптиране. Като се има предвид стандартният размер на пътния документ (126 x 88 mm), на виза стикера (105 x 74 mm) и на печата за влизане/излизане (43 x 30 mm), от техническа гледна точка се оказва невъзможно да бъде спазено правилото печатите да се поставят на същата страница, върху която е поставен виза стикерът, без да се накърнява четливостта на обозначенията върху визата.

Приложение VI

- Нова точка 1.1.4.: За да могат да се сключват двустранни споразумения между държавите-членки и съседни трети държави за сътрудничество при граничния контрол със съвместни гранично-пропускателни пунктове, е необходима недвусмислена правна рамка, която да обхваща някои основни въпроси, като положението на лицата, които искат международна закрила. Предложеното изменение дава възможност на държавите-членки да сключват двустранни споразумения (разрешение по смисъла на член 2, параграф 1 от ДФЕС), но не ги задължава да го правят.
- Точки 1.2.1. и 1.2.2.: От съображения за последователност правилата за сключването на двустранни споразумения относно извършването на гранични проверки на железопътния трафик са приведени в съответствие с правната рамка, предложена в точка 1.1.4. за шосейния трафик. Вследствие на предложената промяна в член 37 последното изречение на точка 1.2.1. става излишно и следва да бъде заличено. В съответствие с практическите потребности е предвидена по-голяма гъвкавост относно мястото, на което могат да се извършват проверките.

- Точки 3.1.1.—3.1.5.: Технически адаптации, привеждащи формулировката в съответствие с терминологията, използвана в Конвенцията FAL (Конвенция на Международната морска организация за улесняване на международния превоз по море) и Директива 2010/65/ЕС относно формалностите за даване на сведения за кораби, пристигащи във и/или напускащи пристанищата на държавите-членки¹, включително предвиждането на възможност за предаване на списъка на екипажа и списъка на пътниците по електронен път; въвеждане на препратка към информация, която се изисква съгласно списъците на Конвенцията FAL, както е прието с Директива 2002/6/ЕО; възможност за предаване на списъците на граничната охрана чрез пристанищните власти; срокове за предаване на списъците; по-конкретни насоки във връзка с административната проверка на списъците; пояснение относно нуждата от проверка на лицата, които се намират на борда, без да слизат от кораба.
- Точка 3.2.1.: Адаптации вследствие на промените в точка 3.1.
- Точка 3.2.2.: Адаптиране в съответствие с промените, предложени в точка 3.1.4.
- Точка 3.2.4.: За да няма препокриване с изменената точка 3.1.2., точка 3.2.4. следва да бъде заличена.
- Точка 3.2.9.: В точка 3.1.2. вече е предвидено задължение за уведомяване при извършването на промени и не е необходимо това задължение да бъде повтаряно в точка 3.2.9.
- Нова точка 3.2.10., буква и): Поясняване във връзка с необходимостта от предаване на списък на екипажа и списък на пътниците, когато става въпрос за фериботни връзки, като това поясняване е приведено в съответствие с разпоредбите на Директива 98/41/ЕО относно морската безопасност.
- Нова точка 3.2.11.: Поясняване във връзка с режима, който се прилага по отношение на фериботите от трети държави с повече от едно спиране на територията на държавите-членки, като се спазва логиката и формулировката на съществуваща паралелна разпоредба за въздушните граници (точка 2.1.2., буква б), iii)).

Приложение VII

- Точка 3.1.: Поправка на редакторска грешка: повечето държави-членки са ратифицирали Конвенция № С 108 за документите за самоличност на моряците, а само три държави-членки са ратифицирали Конвенция № С 185 за документите за самоличност на моряците (Литва, Унгария, Франция). Затова и двете конвенции следва да бъдат посочени. Редакторско подобрение: „слизване на сушата“ на пристанище означава не само влизане, но и възможност за връщане на кораба (излизане), след като престоят на сушата е приключил.
- Зачистване на последното изречение от точки 3.1. и 3.2.: Точка 3 разглежда само дерогациите от член 4 и член 7, но не и дерогациите от член 5. Поради тази причина текстът е заблуждаващ и следва да бъде заличен.

¹ Директива 2010/65/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 20 октомври 2010 г. относно формалностите за даване на сведения за кораби, пристигащи във и/или напускащи пристанищата на държавите-членки, и за отмяна на Директива 2002/6/ЕО, ОВ L 283, 29.10.2010 г., стр. 1.

- Точки 6.4. и 6.5.: Трябва да бъде изготвен списък на националните точки за контакт за провеждането на консултации във връзка с непълнолетни лица (които понастоящем са създадени на доброволческа основа с раздел 3.7 и приложение 37 от Шенгенския наръчник) и използването на този списък да стане задължително.
- Нова точка 7: Вж. коментара за член 19, параграф 1, буква ж) по-горе.
- Нова точка 8: Вж. коментара за член 19, параграф 1, буква з) по-горе.

Приложение VIII

- Адаптиране заради изменението на член 11.

Член 2 — Изменения на Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген:

- Отмяна на член 21, параграф 3: Като се имат предвид задълженията за нотификация съгласно член 34 от Кодекса на шенгенските граници, тази разпоредба става излишна и е необходимо да бъде отменена.
- Отмяна на член 22: Вж. коментарите за член 21, буква г) от Кодекса на шенгенските граници по-горе.
- Отмяна на член 136: Правилата относно граничните проверки бяха хармонизирани от законодателството на ЕС. Това засяга правомощието на държавите-членки да сключват договори в тази сфера. Сключването на двустранни споразумения между държава-членка и трета държава относно граничните проверки, без да има конкретно разрешение за това в Кодекса на шенгенските граници, ще засегне законодателството на ЕС по смисъла на член 3, параграф 2 и член 2, параграф 1 от ДФЕС. Член 136 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген е несъвместим с този принцип. Поради това той следва да бъде отменен.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) и Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграфи 1 и 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Политиката на Съюза за външните му граници се стреми към въвеждането на интегрирано управление, за да се установи единно и високо равнище на контрол и наблюдение, което представлява естествена последица от свободното движение на хора в Европейския съюз и е основен елемент от пространството на свобода, сигурност и правосъдие. За целта е необходимо да бъдат установени общи правила относно стандартите и процедурите за контрол по външните граници.
- (2) Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)² влезе в сила на 13 октомври 2006 г.
- (3) След четиригодишно практическо прилагане се появи необходимостта от внасянето на редица изменения въз основа на практическия опит на държавите-членки и Комисията в прилагането на Кодекса на шенгенските граници, включително резултатите от оценките на Шенген и докладите и исканията, представени от държавите-членки.
- (4) Докладът на Комисията от септември 2009 г. относно действието на разпоредбите за подпечатване на пътни документи на граждани на трети държави в съответствие с членове 10 и 11 от Кодекса на шенгенските граници

² ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

(COM(2009) 489) и Докладът на Комисията от 13 октомври 2010 г. относно прилагането на дял III (Вътрешни граници) от Кодекса на шенгенските граници (COM(2010) 554) съдържат конкретни предложения за технически изменения на Кодекса на шенгенските граници.

- (5) Вследствие на наскоро прието законодателство, по-специално Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс)³ и Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни⁴, е необходимо да бъдат направени известни изменения в Кодекса на шенгенските граници.
- (6) За да могат разпоредбите на Кодекса на шенгенските граници да се приведат в съответствие с Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), правомощието за приемане на актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да се делегира на Комисията, когато става въпрос за приемането на допълнителни мерки, с които се урежда наблюдението в съответствие с член 12, параграф 5, и за внасянето на изменения в приложенията в съответствие с член 32. От изключително значение е Комисията да проведе съответните консултации в хода на подготвителната си работа, включително на експертно равнище. При подготвянето и съставянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременното, своевременно и подходящо предаване на съответните документи на Европейския парламент и Съвета.
- (7) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно да бъдат направени технически изменения в съществуващите правила в Кодекса на шенгенските граници, може да бъде постигната само на равнище Съюз, Европейският съюз може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, предвиден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (8) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението между Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁵, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета относно определени условия по прилагането на това споразумение⁶.
- (9) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към

³ ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98.

⁵ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁶ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета за сключване на това споразумение от името на Европейската общност⁷.

- (10) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн за присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. във връзка с член 3 от Решение 2008/261/ЕО на Съвета⁸.
- (11) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент, не е обвързана от него и не го прилага. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение, в съответствие с член 4 от този протокол, дали да го приложи в своето национално право.
- (12) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген⁹. Следователно Обединеното кралство не участва в приемането му, не е обвързано от него и не го прилага.
- (13) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген¹⁰. Следователно Ирландия не участва в приемането му, не е обвързана от него и не го прилага,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменение на Кодекса на шенгенските граници

Регламент (ЕО) № 562/2006 се изменя, както следва:

⁷ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.

⁸ ОВ L 83, 26.3.2008 г., стр. 5.

⁹ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

¹⁰ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

(1) Член 2 се изменя, както следва:

а) точка 1, буква в) се заменя със следния текст:

„в) морски, речни и езерни пристанища на държавите-членки за редовни вътрешни фериботни превози и вътрешен превоз на товари;“;

б) в точка 4 думите „редовен фериботен превоз“ се заменят с думите „редовен вътрешен фериботен превоз“;

в) добавя се следната точка 4а:

„4а „вътрешен превоз на товари“ е всеки превоз на товари между две или повече пристанища, разположени на територията на държавите-членки, без спиране на други пристанища извън територията на държавите-членки;“;

г) в точка 5 думите „лица, които се ползват от общностното право на свободно движение“ се заменят с думите „лица, които се ползват от правото на свободно движение съгласно законодателството на Съюза“;

д) в точка 5, буква а) думите „член 17, параграф 1“ се заменят с думите „член 20, параграф 1“;

е) в точка 5, буква б) думата „Общността“ се заменя с думата „Съюза“;

ж) в точка 6 думите „член 17, параграф 1“ се заменят с думите „член 20, параграф 1“;

з) точка 15 се заменя със следния текст:

„„разрешение за пребиваване“ е:

а) всички разрешения за пребиваване, издадени от държавите-членки в съответствие с единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. за установяване на единен формат на разрешения за пребиваване за граждани на трети страни, и картите за пребиваване, издадени в съответствие с Директива 2004/38/ЕО;

б) всички други документи, издадени от една държава-членка на граждани на трети страни, с които се разрешава престой на нейна територия, и за които е била извършена нотификация и впоследствие са били публикувани в съответствие с член 34, с изключение на:

и) временните разрешения, издадени докато се очаква разглеждането на първа молба за разрешение за пребиваване, както е описано в буква а), или разглеждането на молба за убежище, и

- ii) визите, издадени от държавите-членки в единния формат, определен с Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета*

ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1–“;

- (2) Член 3, буква а) се заменя със следния текст:

„а) правата на лица, които се ползват от правото на свободно движение съгласно законодателството на Съюза;“

- (3) Член 4, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Чрез дерогация от параграф 1 могат да бъдат разрешени изключения от задължението за преминаване на външни граници единствено на гранично-пропускателни пунктове и в рамките на определеното работно време:

а) за лица или групи лица, когато съществува изискване от специален характер за извънредно преминаване на външните граници извън гранично-пропускателните пунктове или извън определеното работно време, при условие че притежават разрешенията, изисквани от съответното национално законодателство и че не съществува конфликт с интересите на обществения ред и вътрешната сигурност на държавите-членки. Държавите-членки могат да включват конкретни договорености в двустранни споразумения;

б) за лица или групи лица в случай на непредвидена извънредна ситуация.“

- (4) Член 5 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 уводната формулировка и буква а) се заменят със следния текст:

„За планиран престой на територията на държавите-членки с продължителност не повече от три месеца в рамките на всеки шестмесечен период, считано от датата на първото влизане на територията на държавите-членки, се прилагат следните условия за влизане на гражданите на трети страни:

а) да притежават валидни пътни документи или документ, който дава право за преминаване на границата и който изпълнява следните критерии:

i) срокът на валидност изтича най-малко три месеца след планираната дата на отпътуване от територията на държавите-членки. При надлежно обосновани спешни случаи това условие може да не бъде спазено;

ii) издаден е в рамките на предходните десет години“.

б) параграф 4 се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следния текст:

„а) на граждани на трети страни, които не отговарят на условията, посочени в параграф 1, но притежават разрешение за пребиваване или виза за дългосрочен престой, се разрешава влизане на териториите на другите държави-членки за транзитно преминаване с цел достигане територията на тази държава-членка, която е издала разрешението за пребиваване или визата за дългосрочен престой, освен ако имената им не са включени в националния списък на лицата, на които не се разрешава влизане или транзитно преминаване в държавата-членка, чиято външна граница лицата се стремят да преминат;“

ii) буква б), първи и втори параграф се заменят със следния текст:

„на граждани на трети страни, които отговарят на условията, посочени в параграф 1, с изключение на упоменатото в буква б), и които се представят на границата, може да бъде разрешено влизане на териториите на държавите-членки, ако на границата им бъде издадена виза в съответствие с членове 35 и 36 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета*.

Държавите-членки събират статистически данни за издадените на границата визи в съответствие с член 46 и приложение XII от Регламент (ЕО) № 810/2009.

ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.“

(5) Член 7 се изменя, както следва:

- а) в параграф 2, втора алинея думите „лица, които се ползват с общностното право на свободно движение“ се заменят с думите „лица, които се ползват с правото на свободно движение съгласно законодателството на Съюза“.
- б) в параграф 2, трета алинея думите „лица, които се ползват с общностното право на свободно движение“ се заменят с думите „лица, които се ползват с правото на свободно движение съгласно законодателството на Съюза“.
- в) в параграф 2, четвърта алинея думите „лица, които се ползват с общностното право на свободно движение“ се заменят с думите „лица, които се ползват с правото на свободно движение съгласно законодателството на Съюза“.
- г) параграф 5, първа алинея се заменя със следния текст:

„Граждани на трети страни, които подлежат на цялостни проверки на втора линия, получават писмена информация за целта и процедурата за такава проверка.“

- д) в параграф 6 думата „общностното“ се заличава и след думата „движение“ се добавят думите „съгласно законодателството на Съюза“;
- е) добавя се следният параграф 8:
„8. Когато се прилага член 4, параграф 2, буква а) или буква б), държавите-членки могат също така да предвидят дерогации от правилата, посочени в този член.“

(6) Член 9, параграф 2 се заменя със следния текст:

- „2. а) Лицата, които се ползват с право на свободно движение съгласно законодателството на Съюза, имат право да използват лентите, обозначени със знака в част А („EU, EEA, CH“) от приложение III. Те могат също така да използват лентите, обозначени със знака в част Б1 („visa free“) и част Б2 („all passports“) от приложение III.

Гражданите на трети страни, които не са задължени да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите-членки съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001, и гражданите на трети страни, които притежават валидно разрешение за пребиваване или виза за дългосрочен престой, могат да използват лентите, обозначени със знака в част Б1 („visa free“) от приложение III към настоящия регламент. Те могат също така да използват лентите, обозначени със знака в Б2 („all passports“) от приложение III към настоящия регламент.

- б) Всички останали лица използват лентите, обозначени със знака в част Б2 от приложение III.

Обозначенията на знаците, посочени в първа алинея, букви а) и б), могат да се изписват на езика или езиците, които всяка държава-членка прецени за подходящо.

Осигуряването на отделни ленти, обозначени със знака в част Б1 („visa free“) от приложение III, е по избор и не представлява задължение за държавите-членки. Държавите-членки вземат решение дали да осигурят такива ленти и на кои гранично-пропускателни пунктове да направят това в съответствие с практическите потребности.“

(7) Член 10 се изменя, както следва:

- а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Пътните документи на граждани на трети страни, които са членове на семейството на гражданин на Съюза, за които се прилага Директива 2004/38/ЕО, но които не представят картата за пребиваване, предвидена в посочената директива, се подпечатват при влизане и излизане.

Пътните документи на граждани на трети страни, които са членове на семейството на граждани на трети страни, които се ползват от правото на свободно движение съгласно законодателството на Съюза, но които не

представят картата за пребиваване, предвидена в Директива 2004/38/ЕО, се подпечатват при влизане и излизане. "

б) В параграф 3 се добавят следните букви е) и ж):

„е) пътните документи на екипажите на пътническите и товарните международни влакове;

ж) пътните документи на гражданите на трети страни, които представят картата за пребиваване, предвидена в Директива 2004/38/ЕО.“

(8) Член 11 се изменя, както следва:

Параграф 3 се заменя със следния текст:

„В случай че презумпцията, посочена в параграф 1, не може да бъде отхвърлена, гражданинът на трета страна може да бъде върнат в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета*.

Добавя се нов параграф 4:

„Съответните разпоредби на параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis*, когато няма печат за излизане“.

* ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98.“

(9) Член 12, параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. На Комисията се дава правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 33, когато става въпрос за допълнителни мерки, с които се урежда наблюдението.“;

(10) Член 13, параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Държавите-членки събират статистически данни за броя на лицата, на които е издаден отказ за влизане, основанията за такъв отказ, националността на лицата, на които е издаден отказ, и вида граница (сухопътна, въздушна, морска), на която им е издаден отказ за влизане, и предават тези данни в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета*.“

* ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 23.

(11) Член 15, параграф 1, трета алинея се заменя със следния текст:

„Държавите-членки гарантират, че граничната охрана се състои от специално и надлежно обучени професионалисти, като се вземат предвид общите учебни програми за граничната охрана, установени и разработени от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници

на държавите-членки, създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета. Учебните програми включват специализирано обучение за идентифициране на особено уязвими ситуации, в които са засегнати непридружени непълнолетни лица и жертви на трафик. Държавите-членки насърчават граничната охрана да изучава чужди езици, по-специално тези, необходими за извършване на задачите им.“

(12) В член 18, параграф 2 след думата „членове“ се добавя препратката „4“.

(13) Член 19, параграф 1 се изменя, както следва:

а) в първа алинея се добавят следните букви ж) и з):

„ж) спасителни служби, полиция и пожарни екипи;

з) работници на разположени в морето съоръжения.“

б) във втора алинея след думата „членове“ се добавя препратката „4“.

(14) Член 21, буква г) се заличава.

(15) Член 32 се заменя със следния текст:

„Член 32

Изменения на приложенията

На Комисията се дава правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 33, когато става въпрос за внасянето на изменения в приложения III, IV и VIII.“;

(16) Член 33 се заменя със следния текст:

„Член 33

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се дава на Комисията при условията, предвидени в този член.

2. Делегирането на правомощия, посочено в член 12, параграф 5 и член 32, се извършва за неопределен срок считано от Х.Х.2011 г. (Датата на влизане в сила на настоящия регламент)

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 12, параграф 5 и член 32, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. Делегирането на правомощия се прекратява с решение за оттегляне. Решението за оттегляне влиза в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз или на посочена в него по-късна дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са влезли в сила.

4. След като приеме делегиран акт, Комисията незабавно нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за него.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 12, параграф 5 и член 32, влиза в сила само ако Европейският съвет или Съветът не са повдигнали възражение в срок от 2 месеца, след като са получили нотификация за него, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да повдигат възражения. Този период се увеличава с два месеца по искане на Европейския парламент или на Съвета.“

(17) Член 34, параграф 1, буква а) се заменя със следния текст:

„а) списък с разрешенията за пребиваване, като се прави разлика между разрешенията, обхванати от член 2, точка 15, буква а), и разрешенията, обхванати от член 2, точка 15, буква б), и се предоставя образец за разрешенията, обхванати от член 2, точка 15, буква б). Картите за пребиваване, издадени в съответствие с Директива 2004/38/ЕО, се посочват изрично като такива.“

(18) Член 37, първо изречение се заменя със следния текст:

„Държавите-членки нотифицират Комисията за националните си разпоредби, свързани с член 21, буква в), санкциите по член 4, параграф 3 и двустранните споразумения, разрешени от настоящия регламент.“

(19) Приложения III, IV, VI, VII и VIII се изменят в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Изменение на Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген

Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. се изменя, както следва:

(1) Член 21, параграф 3 се заличава;

(2) Член 22 се заличава;

(3) Член 136 се заличава.

Член 3

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на [...] ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в [...] на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложения III, IV, VI, VII и VIII се изменят, както следва:

(1) Приложение III се изменя, както следва:

а) Част Б се заменя със следното:

„ЧАСТ Б1: „visa free“;

Превод: БЕЗ ВИЗА

ЧАСТ Б2: „all passports“.

ALL PASSPORTS

“ Превод: ВСИЧКИ ПАСПОРТИ

- б) В част В между знаците „EU, EEA, CH“ и знаците „ALL PASSPORTS“ се добавят следните знаци:

Превод: БЕЗ ВИЗА - АВТОМОБИЛИ

Превод: БЕЗ ВИЗА - АВТОБУСИ

Превод: БЕЗ ВИЗА - КАМИОНИ

- (2) В приложение IV точка 3, първи параграф се замества със следния текст:

„При влизане и излизане на граждани на трети страни, за които важи задължението за притежаване на виза, печатът се поставя върху страницата срещу тази, върху която е поставена визата.“

- (3) В приложение VI точка 1 се изменя, както следва:

- а) създава се следната точка 1.1.4.:

„1.1.4. Съвместни гранично-пропускателни пунктове

1.1.4.1. Държавите-членки могат да сключват двустранни споразумения със съседни трети страни за създаването на съвместни гранично-пропускателни пунктове, на които граничната охрана на едната страна по споразумението извършва проверки при влизане и/или излизане в съответствие със своето законодателство на територията на другата страна по споразумението. Съвместните гранично-пропускателни пунктове могат да бъдат разположени на територията на държава-членка или на територията на трета страна.

1.1.4.2. *Съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на държава-членка:* В двустранните споразумения за създаване на съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на държава-членка, се дава разрешение граничната охрана на третата страна да изпълнява задачите си в държавата-членка при съблюдаване на следните принципи:

- а) *Международна закрила:* Гражданин на трета страна, който иска международна закрила на територията на държава-членка, получава достъп до съответните процедури на държавата-членка дори ако той все още не е преминал през контрол на излизане от граничната охрана на третата страна, която се намира на съвместния контролно-пропускателен пункт.
- б) *Арестуване на лице или изземване на имущество:* Ако граничната охрана на третата страна знае за факти, оправдаващи арестуването или поставянето под закрила на лице или изземването на имущество,

- тя уведомява органите на държавата-членка за тези факти и органите на държавата-членка предприемат целесъобразни последващи действия в съответствие с националното право, правото на ЕС и международното право независимо от националността на засегнатото лице,
 - или тя действа в съответствие с националното законодателство. В този случай обаче засегнатото лице трябва да получи достъп до съдилищата на държавите-членки и да разполага с достатъчно средства за гарантирането на правна защита в сферите, обхванати от законодателството на Съюза, за да се предостави правната защита, произтичаща за лицата от законодателството на Съюза, и да се гарантира, че това законодателство е напълно ефективно.
- в) Лица, които се ползват с правото на свободно движение съгласно законодателството на Съюза и влизат на територията на ЕС:** Граничната охрана на третата страна не възпрепятства гражданите, които се ползват с правото на свободно движение съгласно законодателството на Съюза, да влязат на територията на ЕС. Ако има причини, които оправдават даването на отказ за излизане от засегнатата трета страна, граничната охрана на третата страна уведомява органите на държавата-членка за тези причини и органите на държавата-членка предприемат целесъобразни последващи действия в съответствие с националното право, правото на ЕС и международното право.

1.1.4.3. Съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на трета страна: В двустранните споразумения за създаване на съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на трета страна, се дава разрешение граничната охрана на държавата-членка да изпълнява задачите си в третата страна в съответствие с Кодекса на шенгенските граници и при съблюдаване на следните принципи:

- а) Международна закрила:** Гражданин на трета страна, който е преминал през контрол на излизане от граничната охрана на третата страна и впоследствие поиска международна закрила от граничната охрана на държавата-членка, която се намира в третата страна, получава достъп до територията на съответната държава-членка с оглед на стартиране на съответните процедури. Органите на третата страна приемат прехвърлянето на засегнатото лице на територията на държавата-членка.
- б) Арестуване на лице или изземване на имущество:** Ако граничната охрана на държавата-членка знае за факти, оправдаващи арестуването или поставянето под закрила на лице или изземването на имущество, тя действа в съответствие с националното законодателство и приложимото законодателство на Съюза. Органите на третата страна трябва да приемат прехвърлянето на съответното лице или предмет на територията на държавата-членка.
- в) Граждани на трета страна, влизащи в страната, на която са граждани:** Граничната охрана на държавата-членка не възпрепятства гражданите на съответната трета страна да влязат в страната, на която са

граждани. Ако има причини, които оправдават даването на отказ за излизане от държавата-членка съгласно законодателството на държавата-членка, граничната охрана на държавата-членка уведомява органите на третата страна за тези причини и органите на третата страна предприемат целесъобразни последващи действия в съответствие с националното и международното право.

1.1.4.4. Преди сключването или изменението на двустранно споразумение със съседна трета страна за съвместни контролно-пропускателни пунктове засегнатата държава-членка провежда консултации с Комисията за съвместимостта на споразумението с настоящия регламент.

Ако Комисията прецени, че споразумението е несъвместимо с настоящия регламент, тя уведомява съответната държава-членка. Държавата-членка трябва да предприеме всички необходими стъпки за изменение на споразумението в разумен срок така, че установените несъответствия да бъдат отстранени.“

б) точки 1.2.1. и 1.2.2. се заменят със следния текст:

„1.2.1. Извършват се проверки както на пътници, така и на екипажа във влакове, преминаващи външни граници, включително такива, превозващи стоки или пътуващи празни. Държавите-членки могат да сключат двустранни споразумения относно начина на извършване на тези проверки, като съблюдават принципите, посочени в точка 1.1.4. Тези проверки се извършват по един от следните начини:

- на първата гара на пристигане или последната гара на заминаване на територията на държава-членка,
- в самия влак по време на транзитно преминаване между последната гара на заминаване в трета страна и първата гара на пристигане на територията на държава-членка или обратното,
- на последната гара на заминаване или първата гара на пристигане на територията на трета страна.

1.2.2. В допълнение, с цел улесняване на железопътния поток и движението на високоскоростни пътнически влакове, държавите-членки по маршрута на тези влакове от трети страни могат също така да решат с общо съгласие със съответната трета страна да извършват, спазвайки принципите, посочени в точка 1.1.4., проверки на лицата във влакове от трети страни по един от следните начини:

- на гарите на трета страна, където пътниците се качват във влака,
- на гарите, където лицата слизат на територията на държавите-членки,

в самия влак по време на транзитно преминаване между гарите на територията на трета страна и гарите на територията на държавите-членки, при условие че лицата са останали във влака.“

(4) В приложение VI точка 3 се изменя, както следва:

а) точка 3.1.1., второ изречение се заменя със следния текст:

Държавите-членки могат да сключват двустранни споразумения, съгласно които проверки може да се извършват и по време на преминаванията или при пристигането или заминаването на кораба на територията на трета страна, като се спазват принципите, посочени в точка 1.1.4.

б) точки 3.1.2., 3.1.3., 3.1.4. и 3.1.5. се заменят със следния текст:

„3.1.2. Началникът на кораба или друго лице, надлежно упълномощено от оператора на кораба (и в двата случая наричано по-нататък „началник на кораба“), изготвя списък на екипажа и на всички пътници, съдържащ информацията, изисквана във формуляр 5 (списък на екипажа) и формуляр 6 (списък на пътниците) от Конвенцията на Международната морска организация (ММО) за улесняване на международния превоз по море (FAL), както и номерата на визата или разрешението за пребиваване, когато това е приложимо, най-късно

- двадесет и четири часа преди пристигане в пристанището или
- най-късно към момента на напускане на предходното пристанище, ако продължителността на пътуването е по-малка от 24 часа, или
- ако пристанището, където ще има престой, не е известно или ако се е променило по време на пътуването — в момента, в който тази информация е налице.

Началникът на кораба предава списъка(списъците) на съответния компетентен орган, посочен от държавата-членка (граничната охрана или пристанищните власти или други органи, които незабавно го препращат на граничната охрана).

3.1.3. На началника на кораба се изпраща потвърждение за получаване, което той представя при поискване, когато корабът е в дадено пристанище.

3.1.4. Началникът на кораба докладва незабавно на компетентния орган за всякакви промени в състава на екипажа или броя на пътниците.

Началникът на кораба също така уведомява компетентните органи незабавно и в срока, посочен в точка 3.1.2., за присъствието на пътници без билет на борда. Пътниците без билет обаче остават под отговорността на началника на кораба.

Чрез дерогация от членове 4 и 7 на лицата, които се намират на кораба, не се извършват системни гранични проверки. Въпреки това, въз основа на оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, граничната охрана извършва физическа проверка на кораба и индивидуална проверка на лицата, намиращи се на него.

3.1.5. Началникът на кораба уведомява навреме компетентния орган за отпътуването на кораба и в съответствие с действащите правила на съответното пристанище.“

в) точка 3.2.1. се заменя със следния текст:

„3.2.1. Началникът на кораба за пътешествия предава на съответния компетентен орган маршрута и програмата на пътешествието в срока, посочен в точка 3.1.2.“

г) точка 3.2.2., втора алинея се заменя със следния текст:

„Въпреки това обаче, въз основа на оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, могат да се извършват проверки на екипажа и на пътниците на тези кораби.“

д) в точка 3.2.3., букви а) и б) препратката „точка 3.2.4.“ се заменя с препратката „точка 3.1.2.“;

е) точка 3.2.3., буква д), втора алинея се заменя със следния текст:

„Въпреки това обаче, въз основа на оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, могат да се извършват проверки на екипажа и на пътниците на тези кораби.“

ж) точка 3.2.4. се заличава;

з) точка 3.2.9., втора алинея се заличава;

и) в точка 3.2.10. се добавя следната буква и):

„и) Точка 3.1.2. (задължение за предаване на списък на пътниците и списък на екипажа) не се прилага. Ако в съответствие с Директива 98/41/ЕО на Съвета* трябва да бъде изготвен списък на лицата на кораба, до трийсет минути след заминаването от пристанище на трета страна началникът на кораба изпраща копие от този списък на компетентния орган на пристанището на пристигане на територията на държавите-членки.

* ОВ L 188, 2.7.1998 г., стр. 35.“

й) добавя се следната точка 3.2.11.:

„3.2.11. Когато ферибот от трета страна с повече от едно междинно спиране на територията на държавите-членки превозва пътници само за останалата отсечка в рамките на тази територия, тези пътници подлежат на проверка при излизане на пристанището на заминаване и на проверка при влизане на пристанището на пристигане.

Проверките на пътниците, които по време на междинните спирания вече са били на ферибота и не са се качили на него на територията на държавите-членки, се извършват на пристанището на пристигане.“

(5) Приложение VII, точка 3 се изменя, както следва:

а) точки 3.1. и 3.2. се заменят със следния текст:

„Чрез дерогация от членове 4 и 7 държавите-членки могат да разрешат на моряци, които притежават документ за самоличност на моряк, издаден в съответствие с Конвенция № 108 (1958 г.) и Конвенция № 185 (2003 г.) на Международната организация по труда (МОТ) за документите за самоличност на моряците, Лондонската конвенция от 9 април 1965 г. и съответното национално право, да влизат на територията на държавите-членки и да излизат от нея, като слизат на брега за престой в зоната на пристанището, където са акостирали корабите им, или в съседни общини, без да се представят на гранично-пропускателен пункт, при условие че имената им присъстват в списъка на екипажа, който е предварително предаден за проверка на компетентните органи.

В зависимост от оценката на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, обаче моряците подлежат на проверка в съответствие с член 7 от граничната охрана, преди да слязат на брега.“

- (6) В приложение VII, точка 6 се добавят следните точки 6.4. и 6.5.:

„6.4. Държавите-членки определят национални точки за контакт за провеждането на консултации във връзка с непълнолетни лица и уведомяват Комисията за тях. Комисията предоставя на държавите-членки списък на тези национални точки за контакт.

6.5. В случай на съмнение, свързано с някое от обстоятелствата, посочени в точки 6.1., 6.2. и 6.3., граничната охрана използва списъка на националните точки за контакт за провеждането на консултации във връзка с непълнолетни лица.“

- (7) В приложение VII се добавят следните точки 7 и 8:

„7. Спасителни служби, полиция и пожарни екипи

Договореностите за влизане и излизане на членовете на спасителни служби, полицията и пожарни екипи, които действат в спешни ситуации, се определят от националното законодателство и, когато е приложимо, от двустранни споразумения. Тези договорености могат да предвидят дерогации от членове 4, 5 и 7.

8. Работници на разположени в морето съоръжения

Чрез дерогация от членове 4 и 7 работниците на разположени в морето съоръжения (работещи на нефтени платформи, морски вятърни инсталации и т.н.), които редовно се връщат на територията на държавите-членки по море или въздух, без да са били на територията на трета страна, не подлежат на системни проверки.

Въпреки това при определяне на честотата на извършваните проверки се взема предвид оценка на рисковете от нелегална имиграция, по-специално когато бреговата зона на трета страна се намира в непосредствена близост до разположено в морето съоръжение.“

- (8) В приложение VIII в стандартния формуляр думите „печат за влизане“ се заменят с думите „печат за влизане или излизане“, а думата „влязъл“ се заменя с думите „влязъл или напуснал“.